

Tg STAN zet de bijl in 'De kersentuin'

DE KERSENTUIN

TG STAN

Op tournee door Vlaanderen.

www.stan.be

Tg STAN overschildert deze deprimerende Tsjechov met regenboogkleuren, maar de energieke en onstuimige aanpak gaat ten koste van de subtiliteit.

JAN DE SMET

Nostalgie drijft de lustige weduwe Ranjevskaja (Jolente De Keersmaeker) uit het mondaine Parijs naar haar idyllische landgoed. Haar spijzieke levensstijl en een inhalige min-

naar hebben haar arm gemaakt. Alleen door het landgoed te verkavelen zal de familie gered worden. Maar Ranjevskaja en haar broer Gajev (Robbie Cleiren) leven in opperste ontkenning. Op het eind rijft de arrivist Lopachin (Frank Vercruyssen) alles binnen.

Druk, druk, druk

STAN geeft gehoor aan Tsjechovs bedoeling om *De kersentuin* als een komedie op te vatten. Al gaat de drang om geinig te zijn met wat gecultiveerde onhandigheid ten koste van de introspectieve onderlagen van het stuk.

Tien acteurs staan op scène. Vaak is het daar een drukte met af- en aange-loop van personages die niet betrokken zijn bij de eigenlijke actie of de dialoog. De acteurs nemen zelf ook de

changements voor hun rekening. Ze bedienen de wand met jaloezieën, regelen de lichtregie en zwoegen met de verrijdbare vensterdeuren. Dit neemt nogal wat tijd in beslag en breekt de sfeer.

Pas als de ongebreidelde speldrift wat bekoeld is, gaat de voorstelling aan geloofwaardigheid winnen. De sterkste scènes zijn die waar de acteurs intens de grondlaag van de tekst uitspelen. Zoals wanneer de wereldverbeteraar Petja (Lukas De Wolf) van leer trekt tegen de oude kaste. Kort daarna en evenzeer naar de keel grijpend is Ranjevskaja's wanhopige en gloedvolle pleidooi voor haar allesverterende liefde voor de man die haar hart brak.

Beter dan dat wordt het niet.